

Turnaj Resty Nankingy 2018 6. ročník

Dne 27. března 2018 se konal v hale pod nádražím turnaj Resty Nankingy. Náš šestý ročník byl v hale třetí a čtvrtou vyučovací hodinu. Po druhé vyučovací hodině jsme se odebrali do haly, kde jsme nastoupili. Po nástupu se konala první část turnaje, soutěž v přetahované. Po přetahované nastoupil na řadu KIN-BALL. To je sport, který se hraje s obrovským míčem, a vašemu týmu jde o to, abyste míč vystřelili dost daleko, aby ho ostatní týmy nechytily. Celkově vyhrála 6. B, na druhém místě 6.C a na posledním 6.A. S výsledkem moc spokojený nejsem, ale druhé místo je také dobré. *(Adam Bardoun, 6. C)*

7. ročník - Zaber!

To se křičelo po celé hale, když v 7. ročníku probíhal turnaj Resty Nankingy. Tento turnaj probíhal místo 5. a 6. hodiny. Všechny sedmičky se nejprve sešly v hale. Po nástupu mohla začít první disciplína, kterou byla přetahovaná. Třídy se mezi sebou hecovaly, povzbuzovaly a atmosféra byla výborná. Po urputných bojích, ve kterých každá třída hrála s každou dvakrát, vzešel vítěz, a to třída 7.C, následující pořadí bylo: 7.A a úplně poslední skončila 7.B. Druhou disciplínou pro sedmé třídy se stal kin-ball, který (myslím si) byl ještě zajímavější než předchozí disciplína.

Kin-ball se hrál na tři třetiny, z toho z té první vyšly všechny třídy nastejno, ostatní třetiny byly též velmi vyrovnané, ale vítěz nakonec byl jen jeden. Po nádherném boji si vítězství z kin-ballu odnesl opět tým z „čéčka“, druzí tentokrát byli „béčkaři“ a na chvostu skončilo „áčko“. Z těchto výsledků je asi jasné, že celkovým vítězem se stala 7.C a druhá po celkovém sečtení časů a všeho ostatního skončila 7.A. Na konečném třetím a zároveň posledním místě se umístila 7.B. Podle mě se turnaj jak herně, tak organizačně vydařil. A i ohlasy byly velice dobré. Jen pro mě osobně přetahovaná nedávala takové sportovní vyžití. Jinak bych turnaj zhodnotil takto: SKVĚLÝ TURNAJ. *(Danek Noska, 7.B)*

8. ročník

Poslední den před velikonočními prázdninami, tedy ve středu 28. 3., se konal sportovní turnaj pro 8. ročník. Atmosféra byla již od počátku bouřlivá, vyhrát chtěl každý. Kdo zrovna nehrál, podporoval své spolužáky. První disciplínou byla přetahovaná, do fandění se zapojili i učitelé! Poté následoval KoHaj Ball. Zápasy byly mimořádně vyrovnané a znovu se skvěle fandilo. Po konečném sečtení výsledků z obou disciplín připadla pizza za první místo 8.A, ale spokojeni byli všichni. Sláva vítězům a čest poraženým! *(Filip Umner, 8.B)*

Zloděj bezpečnostních trojúhelníků?

Již tradičně se letos 20. 4. 2018 konal Zlatý list. Naštěstí jsem já, jakožto výpomoc a novinář, nesoutěžila. Hned jak jsme spolu se spolužačkou Dášou dorazily na místa, šly jsme si projít jednotlivá stanoviště, abychom si vyzkoušely, jaké otázky letos čekají na soutěžící. Jako obvykle se soutěžilo v několika oborech přírodopisu. Byly zde otázky na horniny a minerály, savce, ryby, ptáky, meteorologii, rostliny a další. Musím zmínit, že letos byli i noví pomocníci při přecházení silnice. Když jsme si prošly celou trať, která byla letos o něco delší, vrátily jsme se zpět na Ostrov, kde už se grilovaly buřty. Potom, co bylo dogrilováno, jsme s Dášou začaly roznášet vuřty, abychom alespoň trošku doplnily energii těm, kteří byli na stanovištích. Než jsme vše roznesly, udělalo se pěkně horko. No, asi bych nechtěla být v kůži soutěžících. Krátce po poledni byly vyhlášeny výsledky a zároveň se stala pomocníkům u silnice jedna příhoda. Holky se slunily, když vtom je vyrušilo zastavení nákladního auta přesně vedle

nich. Řidič prý vystoupil a nenápadně sebral bezpečnostní trojúhelník, který stál u silnice (umístila jej tam paní učitelka, aby řidiči v zatáčce neohrozili přebíhající děti). Bohužel (nebo bohudík?) ho holky viděly a zeptaly se, proč to bere. Nabručený pán přistoupil a křičel něco jako „Stejně ten trojúhelník ležel, tak proč bych si ho neměl brát?“ Holky to ale s pánem vyřešily a trojúhelník byl vrácen na původní místo. Celý Zlatý list se letos vydařil, jen možná mohlo být menší teplo. Škoda, že už jsem ho zažila naposledy. *(Áďa Nekolová, 9.C) Pokračování na str. 2.*

SENÁT

Jednání Senátu – Horní sněmovny

9. 4. 2018

Přítomni: Marek Trš, 6.C, Jakub Šatra, 7.A, Kristýna Tichotová, 8.A, Filip Umner, 8.B, Vlastimil Pech, 8.C, Tomáš Duchek, 9.A, Adriana Kaslová, 9.B, Jan Šváb, 9.C, Mgr. Jaroslav Šedivý

Program:

- 1) Turnaj Resty – padlo několik připomínek, a to: nezahráli si všichni, rozdělit příště holky a kluky a vytvořit mezi hrami přestávky.
 - 2) Adopce na dálku – Akademie se bude konat buď 15. května, služba Adriana.
 - 3) Německo - byly řečeny informace k programu.
 - 4) Taneční přestávky – budou přesunuty do tělocvičny.
 - 5) Rozbor zpráv – byly přečteny zprávy z Masarykovy školy a probrány různé návrhy na zlepšení školy.
- Příští jednání: 14. 5. 2018 ve 12.30 hod.

Zapsala: Kristýna Tichotová, 8.A

Jednání Senátu – Dolní sněmovny 10. 4. 2018

Přítomni: 4.A: Simona Šmidová, Jáchym Baudin; 4.B: Karel Šampalík; 4.C: Anežka Knorová, Matouš Smola; 5.A: Eliška Sekáčová; 5.B: Kateřina Baumruková; 5.C: Šimon Mařík; Mgr. Ivana Nazarovová; Mgr. Jaroslav Šedivý

Program:

1. **Třídění:** Výrazné zlepšení úrovně třídění ve všech třídách, pokračuje sběr hliníku, plastová víčka již nesbíráme, návrh na sběr papíru zamítnut, nemáme prostory na skladování a možnost odvozu
 2. **Adopce na dálku:** Během Akademie bude vybírán dobrovolný příspěvek. Služba: 15:30 Adéla, 17:30 Eliška.
 3. **Pohár Resty:** 25. – 27. června, plakát – Simona, pravidla pro vybíjenou – Adéla, Šimon, pravidla pro fotbal – Karel, Matouš, rozhodčí – žáci deváté třídy
 4. **Aréna:** Šimon seznámil spolužáky s průběhem jednání zasedání Senátu na 2. stupni – projekt Edison – 18. – 24. 2 2019; žetony při akci Prázdný talíř rozdávány málo – malá motivace; tabulka zbytků v rodinách – není domáci úkol, jde o uvědomění si nadbytečného plýtvání; na příští Senát zástupci ze třetích tříd
- Příští jednání: 22. 5. 2018 od 7.45 hod.

Zapsaly: Eliška Sekáčová, 5.A; Mgr. Ivana Nazarovová

Dopis od Resty

duben 2018

... jak se máte? Doufám, že dobře. Já i moji spolužáci se máme velice dobře. A jak se mají mí přátelé v dobřanské škole, mají se dobře?

Jsem teď ve škole hodně zaneprázdněná učením. Předměty, které pro mě byly dřív těžké, mi teď jdou lépe díky konzultacím s učiteli.

V naší zemi teď končí poslední trimestr a jsem si jistá, že to všichni dokončíme dobře, když tu nemáme žádné problémy jako nemoci, smrt. Bůh nám pomáhej, abychom to dokončili dobře. Děkuji za váš dopis a turistickou knihu.

Drazí, jsem ráda za všechny vaše otázky. Chtěli jste vědět, jestli máme prázdniny. V mojí zemi máme troje hlavní prázdniny. Jsou v průběhu prvního až třetího trimestru. Vždy trvají jeden měsíc. V době Vánoc máme prázdniny dvouměsíční.

Drazí, ptáte se mě, jako dlouho budu studovat. Jsem si jistá, že budu studovat do univerzity, což si přeji. Ráda bych vám poděkovala za

podporu, kterou mi dáváte, ráda bych se postarala o to, že budu studovat, a slibuji, že udělám mnoho pro to, abych se stala zdravotní sestrou.

Typické jídlo v Ugandě. Ráda bych vám řekla, že oblíbeným jídlem v naší zemi je pasho, matooke, rýže a sladké brambory. Lidi mají rádi matooke více než jiná jídla. Také preferují ryby a vepřové.

Drazí, žádali jste mě, abych vám napsala několik slov ve svém jazyku. Můj mateřský jazyk je luganda, tato slova slova jsou v mém jazyku luganda: **Ameenuv** (Sweet banana), **Lumonde** (Sweet potato), **Omueungwa** (Orange), **Omuyembe** (Mango), **Eryatto** (Shoes), **Obumende obuzungu** (Irish potatoes), **Ennyama** (Tomatoes), **Obutungulu** (Onions).

Moji drazí, děkuji za všechny otázky a přeji vám hodně štěstí a fantastické Velikonoce.

Posílám všem pozdravy.

Vaše kamarádka Nankinga Resty

Letos potřetí a naposled

Jak již nadpis napovídá, letošní třetí setkání žáků z MZŠ a našich senátorů bylo setkáním v tomto školním roce i posledním. Tentokrát jsme se sešli na neutrální půdě plzeňského Moving Station a o program se postaral Johan, z.s. Nejprve jsme zhodnotili výsledky obou stáží (v Plzni a v Dobřanech) a poté se přešlo ke společnému dramatickému programu pod názvem „Referendum“. Myslím, že všichni si den pořádně užili a letošní spolupráci pěkně zakončili. (*Filip Umner, 8.B*)

Přírodopis v běhu

20. 4. 2018 se uskutečnil další ročník Zlatého listu. Ptali jsme se soutěžících i organizátorů. Celé dopoledne počasí přálo, všichni jsme si „Zlaták“ užili a buřty na závěr byly nejlepší. ☺

Pomocníci aneb lidé na stanovištích: Jak jste se dostali k možnosti vypomáhat na stanovištích? Chtěli byste si také zaběhnout / projít trasu soutěže? Co by vám nejvíce šlo? Bývalé žákyně ZŠ: Nám to nabídl pan ředitel, ptal se, jestli by někdo z minulých devětáků nechtěl pomáhat, protože mají málo lidí, a my jsme rády šly. Už bychom nechtěly běžet. Za těch pár let nám to už stačilo. Ornitologie určitě ne, ale možná ekologie by nám šla. **Pan učitel Hajšman:** Dostal jsem se k tomu tak, že paní učitelka Benediktová je nemocná, tak jsem musel zaskočit. Ne, nechtěl bych si to zaběhnout, protože bych to asi nezvládl. **Ten běh, nebo ty otázky?** Běh bych ještě zvládl, ale když tady vidím ty otázky, tak bych asi hned skončil. **Pan Krákora:** Oslovili mě pan Šedivý a Alena Boudová při cestě z vlaku a vzhledem k turnusové cestě na dráze jsem přislíbil svoji účast. Ano, chtěl bych si trasu zkusit, ale myslím si, že některé otázky z rostlin nebo z nějaké hydrometeorologie bych asi nedal. A nejvíce by mi šla samozřejmě zoologie - savci, ptáci a nějaká dendrologie. **Paní učitelka Beštová:** Když jsem nastoupila do dobřanské školy, tak paní učitelka Oplťová také bývala na stanovišti a měly jsme spolu dendrologii a potom šla na mateřskou a dendrologie mi už zůstala. No, určitě bych si to chtěla zaběhnout a určitě bych se leckde něco přiučila, což by bylo pro mě přínosem. **Já popravdě ani nevím, co je to za stanoviště, ale mám přírodu ráda, tak snad by mě toho moc nezaskočilo, ale asi bych se bála kamenů a brouků. Janča Šístková:** Dostali jsme návrh od pana ředitele, jestli bychom sem nechtěli jít. Já jsem to běžala 6 let za sebou, takže mi to už stačilo a nejvíce by mi šla asi zvířata. **Martin Kops:** Jelikož jsem si to běhal každý rok, tak už na to nějak nemám nervy. Řekl bych, že mi šlo nejvíce jezení buřtů po doběhnutí. **Paní Netolická:** V současné době zastupuji za paní učitelku, která je na mateřské dovolené, a protože jsem tu tolik let a na Ostrově jsem nikdy nebyla, tak jsem sem chtěla. Asi bych si to nechtěla projít. Nevím, jestli bych to zvládla, ale určitě bych to fyzicky nedala. Možná by mi šly nejvíce stromy.

Soutěžící: Jaké jsou vaše přednosti? Kolikátí budete? Podle čeho jste sestavovali tým? Byl někdo našťvaný, že nešel?

4.A: Nejlehčí nám přišly stromy. Skončíme asi tak průměrně. My jsme hlasovali a paní učitelka vybrala tři kluky a tři holky. Vybíralo se i podle známek z přírodopisu. Našťvaný přímo nikdo nebyl, ale spolužáci byli smutní, že nemohli jít. **6.B:** Myslíme si, že nejvíce zvířata, ale my jsme si to rozdělili a každý se učil něco. Snad bychom se mohli umístit do 10. místa. Paní učitelka Boudová zvolila dva kapitány a ti si zvolili dva další lidi k sobě. Někteří našťvaní byli, ale po chvíli už to neřešili. **5.B:** Myslíme si, že budeme poslední. Vždy nám šly stromy, ale nevíme, jak to bude teď. Přihlásil se ti, kteří chtěli jít na Zlatý list, a paní učitelka z nich vybrala. Našťvaný asi nikdo nebyl. **7.C:** Skončíme poslední. Řekli bychom, že žádné přednosti nemáme, buď nám to jde, nebo ne. Podle toho, kdo se přihlásil první, a někdo byl našťvaný. **Skauti:** Určitě skončíme první ☺, skládali jsme tým podle toho, kdo si řekl jako první. A ano, bylo hodně lidí našťvaných a měli kecy. **9.B:** My jsme tým neskládali, prostě nikdo nechtěl jít, všichni se na nás vykašlali. Kdo zůstal, ten šel. Skončíme určitě blbě a žádné přednosti nemáme. **9.C:** (Odpovědi soutěžících se trochu lišily.) Hodně špatně! Do pátého místa! Budeme nejlepší! Ten, kdo zbyl, tak šel. Jelikož někdo do školy nepřišel, tak šel klidně člověk, který má 4 na vysvědčení. Ale našťvaní jsme byli, ne proto, že jsme chtěli jít, ale proto, že jsem musela jít. **8.C:** Určitě budeme poslední. Vůbec nic neumíme, tedy jasně, že třeba kameny. Tým jsme skládali podle toho, kdo chtěl, a našťvaní lidé byli. **7.B (kluci):** Poslední, nebo předposlední. Umím určitě nejlépe ryby. Skládali jsme tým podle známek a nikdo našťvaný nebyl. (holky) Tým jsme skládaly podle nejchytřejších lidí a také podle toho, aby nikdo nebyl uražený, ale stejně se tak stalo. Tak jelikož jsme letos v té starší kategorii nejmladší a poprvé, tak budeme asi poslední, no možná ještě hůř, než to. Vůbec nic nám nešlo. No, i když vlastně se nám povedlo jedno stanoviště, možná že to byly ryby. **7.A:** Tým byl sestavován podle nejchytřejších a našťvaný byl asi jen jeden člověk. Šly nám asi ty šutry. Dopadneme asi tak, že budeme někde u konce. **7.C:** Tým jsme sestavovali tak, že jsme se ve třídě zeptali, kdo chce na Zlatý list, a kdo přišel, tak šel. Našťvaný nikdo nebyl. Dopadneme první od konce. Nejvíce nám šla hydrologie.

A kontrolní test na závěr – na soutěž se učila cca osmina žáků, ostatní vsadili na své průběžné znalosti. (*Dáša Brožková a Ád'a Nekolová, 9.C*)

Doufám, že se vrátím zpět sem Rozhovor s paní učitelkou Mgr. Hanou Holou

Líbí se Vám zde na dobřanské škole? Líbí se mi tady. **S jakou třídou se Vám pracuje nejlépe a s jakou nejhůře?** Upřímně, tak nejhůře se 7.B., ale to neznám, že to nejde. A nejlépe, je to těžké, záleží podle předmětu – 6.C, 8.C. **Jakým způsobem trávíte svůj volný čas?** Když je hezky, tak hodně venku, takže vždycky nějaký výlet o víkend. Přes týden je to takové chaotické. Když to jde, tak jdu ven, když ne, tak jsem většinou doma. **Baví Vás nějaký konkrétní sport? A děláte ho pravidelně?** Běh, ale teď ho pravidelně nedělám, jelikož jsem indisponovaná, ale až porodím, tak zase začnu. **Je něco, co byste chtěla ještě v životě zažít?** Určitě bych se chtěla podívat třeba na Nový Zéland, vycestovat ještě někam mimo Evropu. **Jak se liší Váš přístup k žákům nebo učení po třech letech, co jste tady?** Hodně, myslím, že je víc požadavků, které jsem zpřísnila, a je to velký rozdíl, než když jsem učila první rok a než učím teď. **Hodláte se ještě po mateřské dovolené vrátit k učení?** K učení určitě a doufám, že i sem. **Máte nějaké jiné dojmy, názory na školu než na začátku svého působení?** Asi ne, jenom jsem se utvrdila v tom, že bych se chtěla po mateřské vrátit sem, protože se mi tady líbí. **Líbí se Vám více učit matematiku nebo fyziku? A proč?** Asi matematiku, ale já mám ráda i fyziku. Spíše záleží na dětech, jinak mám ráda obojí. **Můžete říct, jestli jste někdy do nějaké hodiny šla s tím, že se Vám nechce nebo se vždy těšíte?** Šla jsem s tím, že se mi nechce, někdy v pondělí ráno to tak bývá. **Proč jste si před třemi lety vybrala právě dobřanskou školu?** Protože mi tady nabídli vhodné podmínky. **Chtěla byste se podívat někam daleko do zahraničí nebo už jste tam byla?** Už jsem byla v Norsku, Dánsku, takže Evropa, ale jak říkám, chtěla bych určitě vidět Zéland, Austrálii. **Prozradíte nám nějaké informace o miminku?** Bude to holka a jméno máme vybrané, ale říkat ho nebudu. Narodí se na konci srpna, přelom srpen, září. (Dan Noska, 7.B)

A je to za námi. „Tak co přijímačky?“

Připravoval/a ses více na matiku nebo na češtinu? Rozdíl mezi 1. a 2. kolem? Co bylo lepší? Co vám při přípravě pomohlo? Přípravné kurzy - mají cenu? Jak vnímají rodiče přijímačky? Co bys vzkázala Cermatu?

Ady Nekolová: Připravovala jsem se více na matiku, na češtinu jsem dělala testy jen ve škole, protože je jednoduchá. Pro mě bylo lepší 2. kolo. Na 1. kolo jsem měla trému a přišlo mi těžké. Moc jsem se nepřipravovala. Chodila jsem jen na kurzy. Přípravné kurzy cenu asi mají, ale jak pro koho. Rodiče mi

nevěřili, že to zvládnou. Minulý rok jsem si stěžovala na to, že to bylo těžké, a teď to bylo ještě těžší...mluvím o maticce. **Lenka Majnerová:** Více jsem se připravovala na češtinu. První kolo bylo sice jednodušší, ale byla jsem nervózní, takže mi to připadalo těžké.

Lepší bylo asi 2. kolo, protože už nervozita spadla. Pomohlo mi zkusit si všechny dostupné přijímačky z minulých let. Na přípravné kurzy jsem nechodila. Pokud vám pomáhá být v jiném prostředí než doma, tak myslím, že přípravy pomůžou. Rodiče mi řekli, ať se učím, jak chci, ale ať mě vezmou. Vzkaz: Dělejte pochopitelnější zadání. **Marek Bezděk:** Více jsem se připravoval na matiku. První kolo bylo lepší. Pomohl mi učitel, který jezdil k nám domů a učil mě. Nechodil jsem na přípravné kurzy. Rodiče to brali asi dobře.

Vzkaz: Přijímačky jsou hrozné. **Linda Rohrhoferová:** Více jsem se připravovala na matiku. Byla jsem jen na prvním kole, tudíž to nemohu posoudit. Pomohla mi videa na youtube. Na přípravné kurzy jsem nechodila, ale cenu mají. Mamka mě podporuje a řekla mi, že když to nevyjde, tak se svět nezboří a také, že jsou vždy další možnosti. Radši bych Cermatu nic nevzkázala. **Markéta Regentová:**

Připravovala jsem se na obojí stejně. 2. kolo mi přišlo lehčí, ale bylo to asi tím, že jsem věděla, co za typ cvičení mám čekat a věděla jsem, co mám dělat. Lepší byla v obou kolech čeština, v maticce je vždy nějaký problém. Pomohly mi testy z minulých let. Přípravné kurzy cenu mají, ale jenom když jsou kvalitní a máte možnost si určitá témata procvičit, nejen psát přijímačky z minulých let, to si můžete napsat doma. Rodiče doufají, že mě přijmou na vybranou školu. Nevzkázala bych asi nic, ale ať to nedávají těžší, protože by potom mohli přijmout jakéhokoliv člověka. **Vojta Váca:** Více jsem se připravoval na matiku. U 1. kola mi přišla čeština stejně lehká, jako u 2. kola. Matika byla v prvním kole těžší. Lepší bylo určitě 2. kolo. Pomohly mi úterní hodiny u paní učitelky Fialové. Byl jsem jen na kurzech z matiky a myslím, že to pomohlo. Rodiče mi věří, že to zvládnou, ale říkali, že by to ani oni sami nezvládli, nebo alespoň ne za 70 minut. **Ája Halaganová:** No, popravdě jsem se připravovala více na češtinu, ale teď toho upřímně lituji. Rozdíl neumím říci. 1. i 2. kolo mi přišlo stejně těžké. Pomohly mi hodiny s paní učitelkou. Zda mají přípravné kurzy cenu, to neumím posoudit, nebyla jsem na nich. Naši řekli, ať to zkusím, ale ve výsledku byli více nervózní než já. Vzkázala bych, ať to nedělají tak těžké. **Klára Veberová:** Spíše na matiku, ale jako nějak stejně. V 1. kole byla matika strašně těžká a pak už tolik ne. Pomohla mi naše paní učitelka Vlasáková. Na kurzech jsem nebyla, ale určitě cenu mají. Rodiče jsou strašně vystresovaní, snad víc než já. Vzkázala bych jim, ať to sakra udělají lehčí. **Lukáš Hrubý:** Více jsem se připravoval na češtinu. Lepší bylo podle mě kolo první. Pomohly mi kurzy a to, že jsem měl testový sešitý a přijímačky z minulých let. Ano, kurzy mají cenu. Rodiče přijímačky berou jako věc, kterou bych měl udělat. Vzkaz: Přijímačky jsou hrozné a ať to dělají lehčí. **Anet Vozárová:** Snažila jsem se připravovat na obojí stejně, ale moc mi to nevycházelo. I když mi nejde víc matika, přijde mi, že jsem se paradoxně učila více na češtinu. V prvním kole mi přišla lehčí matika a v druhém kole čeština. Celkově mám lepší pocit asi z prvního kola. Asi to, že jsem si udělala sešit, do kterého jsem si zapisovala informace, které jsem za celé čtyři roky pochytila (s pomocí starých sešitů, jak z matiky, tak z češtiny). Přípravné kurzy mají cenu asi jak pro koho. Myslím, že například mně to zas tolik nepomohlo. Víc jsem se naučila sama doma. Řekla bych, že naši si myslí, že je dobře, že přijímačky píšeme. I přestože se mě snažili neustále uklidňovat, myslím, že z toho měli strach taky. Cermatu bych vzkázala asi to, že přijímačky z matiky byly (alespoň pro mě) opravdu náročné, a proto by to mohli udělat do budoucna trochu lehčí. **Oliver Kozler:** Připravoval jsem se spíš víc na matiku, protože jsem chodil na kurz paní učitelky Fialové. 1. kolo bylo těžké a 2 bylo lehčí. Přípravné kurzy asi cenu mají, můžeš si všechno zopakovat, bez toho bych byl už asi fakt úplně špatný. Máma je víc vystresovaná jak já a tátovi to je docela jedno, pro něj je důležitý prostě jen výsledek. Cermat by se měl naučit dělat testy. **Dan Mertl:** Připravoval jsem se více na matiku. 1. kolo bylo pro mě těžší než 2. kolo. To 1. kolo jsem nevěděl, do čeho jdu, a to 2. kolo už ze mě spadla nervozita. Myslím si, že lepší bylo 2. kolo. Pomohlo mi psaní testů, procvičování. Já myslím, že přípravné kurzy mají cenu. Moji rodiče vnímají přijímačky jako den D, kdy se rozhodne o SŠ. Cermatu bych vzkázal asi jen toto: "Ten váš traktor jsem vyřešil správně." **Valerie Kunclová:** Více jsem se připravovala na matiku. První kolo jsem byla vystresovaná více než druhé. Podle mě bylo lepší první kolo, mám z něho lepší pocit. Pomohly mi sešity, co jsem si koupila TIK TAK, také matematika po škole s paní učitelkou Simbartlovou, i když se mi tam chodit někdy nechtělo. Ano, myslím si, že kurzy mají cenu. Jak už jsem psala, pomohly mi s přípravou. Pro rodiče je to úplně jiné, než když je psali oni. Hlavně pro mamku, protože pochází ze Slovenska. Také to vnímají, že je to pro mě něco nového a pro mou budoucnost důležité. Cermatu bych vzkázala, že ty úkoly by mohly být lepší a lépe popsané. Texty by mohli psát kratší a srozumitelnější, ne jako byl Otta. **Honza Šváb:** Připravovala jsem se více na matiku a přišlo mi, že 1. kolo bylo lehčí, alespoň podle mě. Pomohl mi hlavně můj kamarád, který maturuje z matiky. Přípravné kurzy mají určitě cenu, taky mi hodně daly. Rodiče si myslí, že je to dobré a že se dostanu bez problémů. Nic bych nevzkázal. **Simon Toman:** Na přijímačky jsem se neučil. 2. kolo jsem nepsal. Na přípravné kurzy jsem nechodil. Rodiče jsou víc „vynervení“ než já. Cermatu bych nic nevzkázal. **Michaela Schlehferová:** Na obojí. První kolo bylo rozhodně lepší. Přípravné kurzy určitě cenu mají, protože pak máte představu, jak budou přijímačky probíhat a co by se tam mohlo objevit. Tak rodiče dobře, podporují mě, ale možná mamka měla větší strach u přijímaček než já. Chtěla bych vzkázat, aby tam už nedávali žádné traktory. (Dáša Brožková a Bára Čížková, 9.C)

TONDA OBAL

Dozvěděli jsme se také, jak se vyrábějí plastové láhve. Nejdříve je malý plastový základ, který vypadá jako zkumavka. Zkumavky se napustí horkým vzduchem a vznikne plastová láhev.

David Š. 5. A

Překvapilo mě, že existuje kontejner na elektro. Ale co mi bylo velmi nepříjemné, to že mám možná věci z odpadu na sobě. Nejvíce se mi líbila taková cihla z nápojového kartonu. Byl to hezký program.

Tonda 5. A

Různé druhy kontejnerů:

- černý - smíšený
- zelený - sklo
- žlutý - plast
- červený - elektronika
- modrý - papír
- hnědý - bio

Kateřina 3. C

Dozvěděli jsme se, že naše děti už asi nebudou vědět, co je vlastně čisté moře, protože každou minutu se do něj vysypává 8 t odpadu, nejčastěji plast.

Ad'a 3. C

VELIKONOCE V JÍDELNĚ

Ve středu 28. 3. jsme šli do jídelny zdobit vajíčka. Každý si ozdobil čtyři. První jsme zdobili třpytkami, na druhé jsme použili mramorové barvy, třetí jsme omotávali bavlnkou, čtvrté jsme zdobili semínky. Moc se mi to líbilo.

Kája 3.A

Dne 28. 3. šla třída 3. A do jídelny na pečení jidášů a malování vajíček. Mě zaujalo pečení jidášů. Každý dostal tři kousky těsta. Z nich si mohl vytvořit různé tvary. Já jsem si udělala uzel, dvojí uzel a provaz. Před upečením jsme jidáše natřeli rozšlehaným vajíčkem. Ještě teplé jsme je namazali máslem a medem. Jidáše se nám moc povedly. Ještě v jídelně jsem snědla dva kousky ze tří.

Iveta 3.A

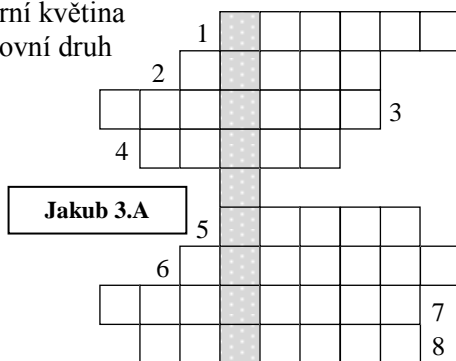
ZÁPIS

Zápis do 1. tříd se letos konal 5. dubna.

KŘÍŽOVKA

1. Čím se měří čas?
2. 4. měsíc?
3. Jak se řekne anglicky ložnice?
4. Zvíře, které dává mléko?
5. Petr je křesťní?
6. $5 \times 10 =$
7. Jarní květina
8. Slovní druh

Jakub 3.A

SPORTOVNÍ PŘESTÁVKY

Každý den v pracovním týdnu kromě pátku je v tělocvičně sportovní přestávka. Odehrává se následovně: pan učitel Škarda, který sportovní přestávky organizuje, nám hodí tři, zřídkka i čtyři míče. Začíná se bít. S míčem se nesmí běhat, ale zato ti, kteří jsou vybití, se musí rozběhnout za sloupy a dřepovat. Pokud tomu nevěříte, přijďte se podívat. Je to zábavné.

Anička 3.A

Anička 3.A

TANEČNÍ PŘESTÁVKY

Vždy v pátek o velké přestávce se koná taneční přestávka. Je to normální velká přestávka, akorát kdo chce, tak jde do tělocvičny a tancuje na různé písničky. Chodí tam hodně dětí i učitelé. Provází to paní učitelka Marcela Vohradská, učitelka třídy 3. A. Taneční přestávka je fajn a vždy se těším na pátek :=).

Agáta 3.A

PERLIČKY

- Kozina byl chodský hlídač na radnici.
- Kozina byl jediným králem české země, který nebyl královského rodu.
- Močík = citově zabarvené slovo k morče.

KONCERT

Dne 23. března jsme byli se třídou 3. A v kostele svatého Mikuláše, kde hráli na nástroje slovinští hudebníci. Hráli na pozoun, dvě trubky, na tubu a na lesní roh. Poslechli jsme si hudbu z pohádek a filmů a my ji museli uhodnout. Moc mě to bavilo.

Dominik 3.A

LISTOVÁNÍ

V úterý dopoledne naše třída navštívila představení Lukáše Hejlíka v Káčku. Lukáš Hejlík hrál většího z žabáků – Kvaka. Bylo to moc srandovní a prima zážitek.

Michaela 2.B

Adéla 2.B

100 LET REPUBLIKY

Ve škole nám paní učitelka zadala témata na projekt 100 let republiky. Já jsem byla ve dvojici s Albínou. Měli jsme téma Hudba. Při shánění materiálů jsem si nechala pomoci od maminky. Ta mi pomohla najít správné zdroje, z kterých jsem potom čerpala. Poté jsem si ve vytištěných papírech našla věci, které jsem potom použila na plakát. Táta mi zase pomohl s tím, že mi vytiskl pár obrázků několika zpěváků, o kterých jsem se poté zmínila. Při prezentaci jako další bonus jsme na projektovém dni uspořádali malou výstavu starozitností. Mohli jsme přinést cokoli starého, co jsme doma našli. Já jsem přinesla na výstavu ošatku, staré fotky, diapositivy, knihy, nebo kazety s filmem. Mně se osobně z výstavy líbila stará dýmka, kterou přinesl Kuba. Na výrobu plakátu jsem ze začátku byla sama. Albína byla totiž u zubaře. Chvilími jsem byla vystresovaná a našťavaná, ale přesto jsem byla příjemně překvapena, když ke mně přišla Albína a pomohla mi. Na našem plakátu nakonec měla podíl jak Albína, tak i já. Při prezentaci jsem se trochu bála, ale zvládli jsme to. Moc jsem si to ten den užila.

Štěpánka 5.A

Na projekt jsem se moc těšila a také si ho užila. Nejvíce se mi na výstavě líbil ohřívač na pivo.

Eli 5.A

Každý měl jináčí téma. Já a Kuba jsme měli slavné osobnosti. Honza a Pavel měli prezidenty a Julie i Petra a Eliška měli módu. Já s Kubou jsme udělali pěkný plakát známých osobností, jako např. Václav Havel, Miroslav Zikmund a Jiří Hanzelka a Josef Skupa.

Ondra 5.A

David přinesl velmi zajímavé věci např. řidičský průkaz z roku 1969, pak průkaz jisker (místo skautů byly jiskry). Potom jsme se rozdělili do skupin a měli jsme vymyslet plakát na dané téma.

Jakub 5.A

Já přinesl digi hru Jen počkej zajíci. Kuba přinesl dýmku, Marek zase staré noviny a peníze, Eliška mlýnek, Štěpánka ošatku, knížku, hmoždíř, Davídek přinesl starý řidičák, průkazku na pionýra, paní učitelka lyže, Eliška a Hanka uvařily piškot v jogurtu.

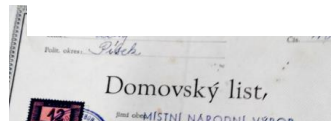
Honza 5.A

Popsali jsme, jak se měnila móda podle let. Před tabulí byla výstavka se starými věcmi, nejvíce mne zaujal cvikr. Když jsme prezentovali naši práci, paní učitelka nás pochválila.

Juli 5.A

Spolužáci přinesli zajímavé věci, které jsem nikdy v životě neviděla. například cvikr, ohřívač na pivo, ošatku, hmoždíř, šaty, pohlednice, lampičku, diapositivy, lístek na vlak, pětistovku, bylo to moc zajímavé.

Karolí 5.A

OČBRMU

14.4.2018 bylo OČBRMU. První hodinu jsme měli první pomoc. Nejdříve nám paní ukazovala resuscitaci na spolužákovi jménem Patrik, dále jak zastavit krvácení, kdy z žíly krev teče a z tepny stříká. Druhou hodinu byla sebeobrana s trenérem juda, Karlem. Třetí hodinu

j jsme měli tísňové linky. Čtvrtou hodinu jsme měli ve 3. B na interaktivní tabuli program jménem: Štěstí přeje připraveným. Pátou hodinu jsme měli evakuační zavazadlo. Bylo to prima.

Vojta 3.C

Evakuovali nás na Kamínek. Pavel se tam ještě loudal upravováním svých umělých vlasů. V rodině hrál maminku. Marek nám zase říkal: „Přidejte, hněte kostrou!“ A sám navazoval kontakt se štěkajícím psem, když jsme byli asi 50 m před ním. To našťve. Zvlášť, když musíte jednoho nést na zádech a nedaleko je kopec se stoupáním. Konečně pauza. Lehl jsem si do trávy a co se nestane. Kontrola! „Doprčic,“ řekl jsem si. Už vím, že jsme to absolutně projeli, měl jsem dost co dělat, abych nezačal mlátit hlavou o vedlejší kapličku. Prostě den „na prd“.

Jenda 5.A

Nejvíce z rodinných úkolů se mi líbilo nošení zraněného, protože mě nesli.

Tonda 5.A

Z Juniorfestu

Vzít tužku, kreslit a dělat kraviny!

Ondřej Beránek je nejen producent ale také spoluautor Muzea Karla Zemana a zakladatel Ceny Paměti národa. A zde je rozhovor s ním!

Jakou školu jste vystudoval? Vystudoval jsem architekturu, když jsem byl mladý, tak jsme neměli na Slovensku filmové školy. Nejbližší k tomu byla architektura. Většina režisérů a animátorů v mých letech jsou architekti nebo výtvarníci. **Co děláte za práci?** Reklamy, seriály, celovečeračky. Máme studio, máme mládežnický ateliér. Učím na dvou uměleckých školách. **Co učíte?** Animaci, dramaturgii a komplexně filmovou tvorbu. **Co to znamená být animátor?** Fantazie, je to svoboda, spousta té svobody závisí na fantazii. **Jak se vám líbí moderní pohádky?** Moc ne. My máme takovou polévku, ve které je všechno a oni mi ty moderní pohádky připadají, že to je „maglajz“ všeho. Je těžké najít novou, která je jiná. To je ten problém, proto mám rád starý pohádky, protože jsou původní, originální, není v tom dalších deset pohádek. **Jaké jsou vaše oblíbené pohádky?** Osobně mám rád pohádky Disneyho a uměleckých filmů těch je hodně, které mám rád, já to i tak dělám na dobré a špatné. Ty dobré, to jsou ty pro všechny, pro děti i dospělé, a pak to jsou ty nepřilíší dobré, buď pro děti, nebo jen pro dospělé. Z těch ruských je to Ledová královna, z těch amerických je to ten Disney, je to pro všechny, vždy je tam taková ta jednoduchá pointa o rodině, o lásce. Nemám rád takový ty akční jako je Tom a Jerry, protože je to jenom o násilí. I když pro nás je to humor, pobavení. Ale zase někdy by mělo být to pobavení, takový, co v člověku zůstane. Takových je málo. **Vy tady dneska vedete workshop, co se tady děje?** Děláme klasickou animaci, kreslenou na papíře, děláme plastelínu, děláme pixelaci, což znamená, že animujeme člověka. **Mohl byste nám popsat váš pracovní den?** Vstanu, když mě vzbudí fenka. Pak jdu do práce. Práce to není, protože si buď kreslím, nebo něco vymyslím. Pak kolem čtvrté přichází mladí lidé do studia, učí se animovat, kreslit. Kolem šesté sedmé jdu domů. Sednu si ke stolu, tam mám počítač nebo tablet a kreslím. Mám dojem, že jsem pořád v práci, protože moje pracoviště je stejné doma i v práci. Dělán to, když mám fantazii. Není fantazie, tak koukám na televizi. **Co vás dokáže při práci nejvíce rozzlobit?** Lidi. Když dělám animaci, dělám ji pro lidi. Noví animátoři začínají, takže je nezajímá, že ta animace je pro jiný lidi. On to dělá, aby udělal sto nebo dvacet obrázků. Ale jeho nezajímá, že má těch sto obrázků někoho zajímat. Pokud ho to nezajímá, pak ta práce je taková ta hloupost, kdy lidi myslí jenom na sebe. Takoví lidi nemůžou dělat animátory, protože je to práce pro jiné lidi. **Byl jste někdy s prací v zahraničí?** Dělal jsem několik prací v Americe na celovečeračku, dělal jsem hlavního animátora na jednom celovečeračku. Hodně dělám v zahraničí, protože Slovensko je malé, je tam málo lidí, málo peněz, je to fakt skromné. Všecko, buď je to Amerika, Japonsko, Itálie, Švédsko, snad jsem dělal pro všechny státy. **Kde se vám nejvíce líbilo?** Asi v té Americe, protože všude ve světě děláte práci úkolovou. V Americe je jedno kolik toho uděláte a zaplatí hodně. Důležité je cítit se svobodně, soustředit se na tu animaci. **Jaký máte názor na japonské filmy?** Anime. Představte si lidožrouta a jdeš do Evropy a bude to divné, že chceš sežrat tuhle kamarádku. V podstatě Anime je jiná filozofie. Je to jiná kultura. Jde to těžko hodnotit. Ale stejně mají perfektní pozadí filmů, hezké pohledy kamery, animace dobrá. Ale dělají spoustu filmů, to znamená, že jsou i s pěknou, i s šílenou animací. Ale nová generace vyrůstá právě na tom Anime, protože není na nic dalšího možné

koukat. Takže určitě bych to nekritizoval, je to jiný kraj, jiný mrav. Hodnoťme to své a to jejich je jejich, protože to vychází z jiné kultury. **Kde berete inspiraci?** Ze záchodu :D Zní to jakože blbě, ale jak si člověk sedne na ten záchod, to ještě není ono, je tady mnoho takových těch momentů, co vás ruší, protože tady je stěna, tady, tady, tady a nic jiného vám nezbyde než jenom ta vaše fantazie a tam to startuje. **A poslední otázka. Co byste chtěl vzkázat našim čtenářům Podlavičnicku?** Takový život, jak mám já nebo víc, je stín práce, která vás baví. A když ta práce není ani práce, ale hobby. Já jsem prostě v životě nepracoval, ale doufám, že ani nebudu. Vzít tužku a kreslit a dělat kraviny, co je hezčí? A dokonce za peníze. (Naty Gawendová a Dáša Brožková, 9.C)

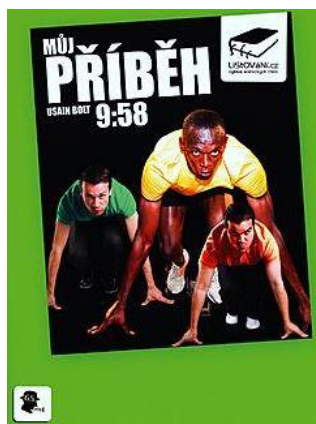
Legrace při četbě knihy

I letos zavítali do Dobřan Lukáš Hejlík a Alan Novotný. Přijeli 17. 4. 2018 a vystupovali v Káčku, takže jsme se nemuseli mačkat v tělocvičně na lavičkách. © Představili nám knihu Můj příběh – 9:58. Knižka je o nejrychlejším sprinterovi na světě, který vzdálenost 100 metrů uběhl za 9,58 sekund. Herci knížku upravili do zajímavé a zábavné podoby. Vystoupení zahráli jako povídání s členy rodiny ve sportovním pořadu. Listování se mi líbilo, bylo to srndovní a zábavné. (Filip Čížek, 6.C)

Gastromapa s Hejlíkem

Český herec Lukáš Hejlík během svých cest v rámci Listování navštěvuje mnoho restaurací, a proto se rozhodl udělat unikátní web jménem Gastromapa. Jde o mapu ČR, kde jsou vyznačené restaurace a kavárny a recenze k nim. Užitečné zejména pro ty, kteří to na místě, kde se zrovna nacházejí, neznají a chtějí se dobře najíst. Motto „Lepší je si trochu zajet, než se pořádně spálit!“ mluví za vše. (Filip Umner, 8.B)

Polévka hned ráno, svoboda a nepořádek

Rozhovor s Václavem Špillarem, který v Káčku 23. 4. 2018 představil další zemi, kterou procestoval - Vietnam.

Cestovali jste ještě někde jinde v Asii?

Pokud ano, tak kde? V Asii jsme byli na Srí Lance, což je velice krásná země. A v Kazachstánu a Kyrgyzstánu, což jsou bývalé sovětské republiky, dneska už jsou to samostatné země. **Proč jste se rozhodl pro Vietnam?** Jednak proto, že u nás žije vietnamské komunita, tak mě zajímalo, jak se žije ve Vietnamu, a taky jsem o Vietnamu slyšel spoustu dobrých zvěstí, že to tam je pěkné, že jsou tam milí a hodní lidé. Tak jsme to chtěli vidět na vlastní oči. **Máte ještě nějakou vysněnou zemi, kam jste se nepodíval?** Těch je hodně. Chtěli bychom se podívat třeba do Číny, do Iránu, do by nás hodně lákalo. Do Guatemaly ve Střední Americe. **Jak byste třemi slovy popsal Vietnam?** Úžasný, krásný a milý. **Jaká je Hanoj v porovnání s Prahou, dá se to vůbec srovnávat?** Srovnávat těžko, má 6,5 milionu obyvatel. Je to obrovské město, provoz je oproti Praze naprosto nepředstavitelný. Město je v úplně jiné zeměpisné poloze, jsou tam tropické stromy, je to město zarostlé zelení. Málokde na světě se vidí tolik zeleně ve městech jako v Hanoji. Tam nenajdete jedinou ulici, kde by nebyly stromy, aleje. Žije se tam na ulici, lidé vyndávají zboží z obchodů, žijí přímo venku před obchody. Je to tam hodně svobodné, asi ta svoboda je

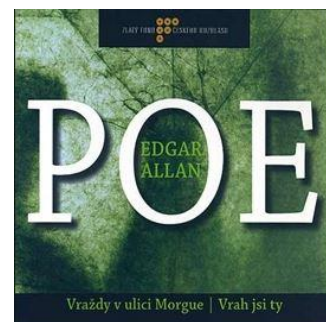

úžasná. Praha je nesvobodná, nemáte kde zaparkovat, když někde zaparkujete, hned máte botičku. V Hanoji je daleko více aut, přesto se s tím lidé srovnávají. Tady jedu, tady potřebuji zastavit, tak zastavím. Motorky jsou narovnané na chodníku, klíče jsou v zapalování, nikdo je neukradne. Z venkova přijedou lidé, chtějí prodávat ananasy. Tak vyndají ananasy a prodávají je, nikdo nepřijde a neřekne, že nemají povolení. Je to úplně jiný svět. Stejně tak architektura, je to francouzská koloniální architektura, v Praze je úplně jiná. Asi ta svoboda je ten nejmarkantnější rozdíl proti našim městům. Tady máme větší a větší nesvobody. **Je poznat, že tam je komunismus?** Poznat je. Mají tam vlajky červené s hvězdou, nápisy - jako to bývalo u nás. Na vesnicích hraje budovatelská hudba každé ráno, že mají jít na pole. Podnikání tam nikdy nebylo přerušeno, jejich komunismus byl jiný než u nás. Ve Vietnamu nevedou účetnictví, proto ti, kteří přijdou k nám, nechápou, že mají platit daně. Nemusí vést účetnictví a platit daně. Hlavně venkované nemusejí vést účetnictví a platit daně, oni jsou negramotní, takže by ani nevěděli. Co venkované vyprodukují a prodají, to mají. Na druhou stranu firmy vedou účetnictví, platí daně, tam je to důležité, když chcete, tak se můžete přihlásit do daňového systému dobrovolně, takže nepotřebují šidit finanční úřad. Zároveň se rozhodnou, kolik budou platit. Podle toho, kdy se přihlásili a kolik platili, tak jim bude vyměřen důchod. Jsou tam lidé, kteří nedostanou žádný důchod, ale oni se rozhodli svobodně. Zdravotnictví a školství mají zdarma. Je také vidět rozdíl v jednotlivých částech Vietnamu. Jiné je to na severu, jiné je to na jihu. Na jihu je Saigon kapitalističtější, pro cizince byly ceny vyšší. Na severu je cizinec = našinec, ceny byly stejné pro všechny. **Na jakou fotografii jste nejvíc pyšný?** Fotografie oráče na terasovitém poli. Také mě to stálo velké úsilí, než jsem to vyfotil. Byl jsem po kolena v bahně, než jsem tam došel. Pak fotografie staré paní v domku. **Kde berete na cestování peníze?** Pracujeme. Vyšlo nám dvanáct cestopisných knih, děláme výstavy fotografií, děláme přednášky – pro knihovny, pro školy, pro veřejnost. **Kolik suvenýrů jste si poříдили ve Vietnamu?** Máme velký koš na záda, do kterého trháji čaj, podhlavník, klobouky, nůž na sklizení rýže. **Které typické vietnamské jídlo vám chutnalo nejvíc?** To je fobo. Je to hovězí vývar (my jsme zvyklí takové jídlo obědovat, oni to snídají) – vaří to celou noc, ráno do hotového vývaru nakrájí plátky hovězího masa na rychlé povaření, ve vývaru je pak hodně uvařené hovězí a pak hovězí jen krátce vařené. Do vývaru dávají rýžové nudle, pak se to ochutí výluhem z česneku, vymačká se limetka a pálivé papričky. Pak je výborné jídlo – Bun Cha, což je karamelizovaný bůček s rýžovými nudlemi a takovou sladkokyselou omáčkou, do které se maso namáčí. Jinak nám tak chutnalo všechno. Oni přes den moc nejedí, snídají a večeří, protože přes den pracují. Přes den si dají něco na ulici, na vesnici si na pole nesou rýži nebo závitky. My jsme se postupně jíst také tak. Ráno jsme snídali fobo, přes den ananas, mango a pak jsme večeřeli. **Nebylo nic, co by vám nechutnalo?** V jedné vesnici mi udělali žabí polévku. Žáby zrovna nasytili v potoce, dali je do toho celé. Chtěl jsem to zkusit, když jsem si toho kousl, nešlo to ani ukousnout, tak jsem to vzdal. Ani nemohu říct, že by mi to nechutnalo, nemělo to chut žádnou. **Je něco, co se vám na Vietnamu nelíbilo?** Nepořádek. Nejsou zvyklí hospodařit s odpadem. Oni hází odpadky pod sebe. Nemají popelnice. Nebo jsme jeli, dávali si všichni odpad k sobě s tím, že ho pak vyhodíme. Oni však jedou, někde zastaví a všichni odpad vymetou na ulici. Nepořádek je trochu problém, ale to je celá Asie. *(Ptali se Áda Nekolová a Naty Gawendová, 9.C, Danek Noska, 7.B, a Filip Umner, 8.B)*

Nejstarší detektiv

Tento měsíc jsem se rozhodl pustit do takového malého detektivního pátrání. Rozhodl jsem se jít po stopách vůbec prvních detektivních románů a povídek. Údajně prvním známým dílem jsou Vraždy v ulici Morgue (také Vraždy v Márníční ulici) amerického spisovatele E. A. Poea. Jak již název povídky napovídá, jedná se o několik vražd v jedné ulici a již zde se objevují dnes oblíbené motivy bezradné policie, záhady zamčeného pokoje a geniálního detektiva, který vše vyřeší. Onen detektiv v této povídce z roku 1841 vystupuje pod jménem C. A. Dupin a objevuje se ještě v dalších povídkách autora z let 1842 – 1844.

Nejstarší britskou detektivkou by mělo být dílo Záhada Notting Hillu, pocházející z let 1862 – 1863. Zajímavostí je, že autor je neznámý, ví se jen o jeho pseudonymu Charles Felix. A na závěr ještě jeden britský autor, tentokrát Wilkie Collins se svými díly Žena v bílém a Měsíční kámen z let 1860 – 1866. Podle většiny dnešních autorů se jedná o díla opravdu unikátní a nadčasová, mají všechny prvky současné detektivky, a to i ty, které se pravidelně začaly užívat v nedávné historii 20. století. *(Filip Umner, 8.B)*

Rozpálený půlmaraton

Čtvrtý, ale rozhodně nejteplejší krajský půlmaratón Plzeňského kraje tentokrát připadl na sobotu 21. 4. 2018. V letním počasí se na trať, která vedla i přes Dobřany, vydalo více než čtyři sta závodníků. Atmosféra byla všude po trati výborná a každý, kdo se na trať vůbec vydal, byl považován za hrdinu. Kromě trati na 21 kilometrů byly pořádány také závody na 5 a 10 kilometrů společně s dětským Predator Race Junior. Každý zúčastněný získal v cíli medaili, ale kvůli vedru doběhl málokdo s úsměvem. (Filip Umner, 8.B)

Sport u nás a ve světě

Co se událo ve sportu v dubnu?

Fotbalová liga mistrů nebo spíš smůla pro španělskou Barcelonu. I tak by se tento rok dala nazvat tato soutěž. Jelikož Barcelona svoji jinak skvěle rozjetou sezónu skončila na trávníku římského AS. I přes první vyhraný zápas 4:1 na domácí půdě a postu skoro v kapse, to Barcelona nedokázala a z odvety si odvezla tříbrankovou prohru a brána do semifinálové části se jí zavřela před očima. Naopak na druhé straně neskutečná euforie. A tak Barceloně zbývá než se spokojit s výtečným náskokem v Lalize. I další, dá se říct outsider, neměl k postupu daleko. Byla to Sevilla, které stačilo proti mnichovskému Bayernu strefit jedinou branku a postup by byl její. Ale v tomto případě si to zkušený Bayern pohlídal a jde dál. Další dvojice byla Juventus a Real Madrid, který první zápas vyhrál, a zdálo se být rozhodnuto, ale v odvetě se zvedl celek z Itálie, který o chlup nedokázal zápas dotáhnout do prodloužení. A poslední série mezi dvěma celky z Anglie dopadla lépe pro Liverpool, který se mohl těšit z pokoření Manchesteru City. Semifinálové dvojice se tedy skládají z Bayernu, Realu, Liverpoolu a Říma.

Play – off hokejové extraligy, to je jednoznačná cesta za titulem pro Kometu Brno. Poté, co jsem psal o čtvrtfinálových sériích, stihla Kometa a třinečtí Oceláři splnit svůj úkol a přejít přes své soupeře až do samotného finále, do kterého měl rozhodně lepší start Třinec, který na Brno „vlítnul“ v plné síle a snad ho i překvapil, protože první zápas skončil pro Kometu výpraskem 1:5. Jenomže zkušená Kometa se dokázala zvednout a porážku Třinci vrátila poměrem 3:2. Do Brna se tedy odjždělo za stavu 1:1 na zápasy. Pro opět připravenou Kometu bylo domácí prostředí výborné, když stejně jako ve druhém zápase zdolala Třinec 3:2 a následně jim ve čtvrtém utkání vrátila výprask výsledkem 5:2 pro brněnské. Zároveň otočila sérii na

3:1 pro sebe. A poslední zápas už si Kometa pohlíkala, s vítězstvím 4:1 si zajistila druhý titul ve dvou letech. S play – off probíhá i baráž o udržení a posunutí do nevyšší soutěže. V baráži bojují o záchranu týmy Litvínov a Jihlava, naopak z nižší soutěže bojují o probojování do extraligy celky K. Vary a Kladno. Hraje se 15 kol systémem tabulky a do extraligy postupují první dva, třetí a čtvrtý se musí spokojit s druhou nejvyšší soutěží. Na pozici prvních dvou po 12. kole se nacházely K. Vary a Litvínov a zajistili si v příštím roce obsazení v extralize.

Antuka a Rafael Nadal. Toto je spojení, které už dlouhá léta funguje. Pro „Rafu“ je to nejoblíbenější povrch a zároveň je na něm skoro neporazitelný. Minulou antukovou sezónu ztratil jediný zápas a v něm i jediné dva sety. Tento rok na antuce začal podobně. Poté, co za celý rok nedohrál jediný turnaj, jelikož se na lednovém Australian open zranil a jiný už ani nehrál, se Nadal s velkým elánem a hlavně s vítězstvími opět představil svým fanouškům. Po pauze dlouhé skoro měsíc a půl dokázal pomoci španělskému daviscupovému týmu k postupu do semifinále této soutěže, když své dvě dvouhry vyhrál. To pro něj byla spíš taková příprava na za týden probíhající turnaj v Monte Carlu, ve kterém byl Rafa opět suverénní a všechny své soupeře vyprovodil z kurtu bez jediné ztráty setu. Tím získal i svůj rekordní jedenáctý titul na tomto turnaji. A tak si upevnil první místo ve světovém žebříčku ATP, které mu během jeho absence vlastně daroval Roger Federer, když neobhájil vyhrané turnaje z minulého roku. Nadal teď ještě nejspíše odehraje turnaje v Madridu, Barceloně a v Římě a pak už přichází druhý grandslam sezony, což je French Open. (Daneš Noska, 7.B)

Podlavičník - časopis pro lidi školou povinné, začátečníky i pokročilé. Vydává **Základní škola Dobřany, příspěvková organizace**, tř. 1. máje 618, 334 41, tel. 602 658 066, e-mail: sedivy@dobrany.cz. **Redakce: redakční kroužek pod vedením Mgr. Michaela Hlaváčové:** 6.A: Jan Eckhardt, Veronika Chamolová; 6.C: Adam Bardoun, Filip Čížek; 8.B: Lukáš Gittler Filip Umner; 9.C: Dagmar Brožková, Bára Čížková, Natálie Gawendová, Andrea Hošková, Lenka Majnerová, Adéla Nekolová, Linda Rohrhoferová, Markéta Regentová. **Koordinátorka příspěvatelů z 1. stupně: Mgr. Alena Formánková.** **E-Podlavičník** - internetová verze na www.zsdoobrany.cz: **Mgr. Jana Fialová.** **Editace: Mgr. Jaroslav Šedivý a Mgr. Alena Formánková.** **Časopis tiskne a sponzorsky podporuje:** Prima Press s.r.o., Borská 44, 316 00 Plzeň. Časopis č.8/17/18 předán k tisku 16. 5. 2018. **Veškeré příspěvky, dotazy, soutěžní lístky a inzeráty předávejte redaktorům časopisu.**